

Joanna Nadin: Aladin

Pokračování příběhu:

Když se Aladin vrátil domů a zjistil, že princezna Jasmína a lampa jsou pryč, hned věděl, že je odnesl zlý čaroděj. Přísahal, že bude hledat bez přestávky, dokud nenajde svou drahou Jasmínu. Prohledal celé město, ale princeznu nenašel. Pak prohledal celé království, ale princeznu opět nenašel. Aladin se jen tak lehce nevzdal. Vydal se prohledat další království až tam, kde slunce pálí ještě víc a dny jsou delší.

Hledal široko daleko, ve výškách i na zemi. Hledal celý rok. Princeznu však stále nenacházel. Pak jednoho dne ráno narazil na osamocení dům v poušti. Žíznlivý zaklepal na dveře a prosil o sklenici vody. K jeho překvapení otevřela princezna Jasmína. Aladin byl tak šťastný, že nemohl uvěřit vlastním očím.

Čaroděj právě spal. A tak princezna řekla Aladinovi o zlém čaroději, o džinovi v lampě a o tom, jak si čaroděj přál, aby je odnesl daleko, předaleko až tam, kde je Aladin nenajde. Řekla mu i o mnoha kouzelných čarodějových práscích. Mohly uzamknout jakékoliv dveře, proměnit malé broučky na slony, z mužů udělat obry nebo je zmenšit, až nakonec zmizí.

Čaroděj stále spal. Aladin rychle hledal zmenšovací prášek, a když ho našel, řekl princezně, aby ho dala čarodějovi do čaje. Když se čaroděj probudil, vypil svůj čaj. Ihned se začal zmenšovat a zmenšovat. Nejdříve se zmenšil jako kocour, potom jako myš a nakonec jako špendlík. Až zmizel úplně v malém obláčku černého kouře.

Aladin znova přetřel svoji lampu a objevil se džin. „Jaké je tvé třetí a poslední přání, pane?“ zeptal se. „Prosím, vezmi nás domů,“ řekl Aladin. Mrknutím oka se Aladin a princezna Jasmína objevili zpět doma v královském paláci.

Aladin dál šťastně panoval a o svůj lid se nepřestal starat. Dlouho a spokojeně žili, na kouzelnou lampu zapomněli a jejich vnukové a děti jejich vnuků o ní už ani nevěděli.

Pro potřeby projektu „Čteme spolu“ převyprávěla Mgr. Eva Hrazdírová